

МЕТАК
АМЕРИЧКОГ
ПОРИЈЕКЛА
ИДЕАЛАН
ЗА ЛОВ
НА
ЛИСИЦЕ

**Опасан
стршљенов
лет**

Глас Српске

1. ЈУЛ 2016.

број 17

ЛОВАЦ

Ловачко удружење
"Игришта" из Власенице

**Друштво
вриједних
и добрих
домаћина**

**Владимир
Јовичић,
један од најстаријих
ловаца из Рогатице**

**Престрашени
почетник постао
велики мајстор**

HUAWEI P9

U SARADNJI SA

Moj Mix Extra
27 KM rata

PROMIJENITE POGLED!

Telefon koji će vas natjerati da promijenite svoj pogled na svijet!

Novi Huawei P9 je kreiran u saradnji sa čuvenom njemačkom kompanijom LEICA koji vam omogućava savršene fotografije u bilo kom trenutku.

 imate prijatelje!

У Републици Српској не постоји ниједно ловиште којим управља правно лице

Приватна ловишта далека будућност

Не сумњам да би приватна ловишта створила боље предуслове кад су у питању смјештајни капацитети и уређење хранилишта, али сигуран сам да не бисмо добро пословали док год не добијемо СИТЕС дозволе, каже Минић

ПИШЕ: АНИТА ЈАНКОВИЋ
anitaj@glassrpske.com

Ловци из РС, али и из иностранства који посјећују домаћа ловишта још увијек немају прилику да лове у приватним ловиштима.

Према важећем Закону о ловству, дивљач и други природни ресурси су у својини РС, а њима искључиво управља и газдује Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде. Председник Ловачког савеза РС Саво Минић каже да су приватна ловишта за Српску далека будућност.

- Иако немамо могућност додјеле

приватних ловишта, садашња шумска газдинства која управљају са неколико ловишта су облик врло близак приватном, на блажи начин и они су модалитет на основу којих се може видјети како би та приватна ловишта функционисала - рекао је Минић.

Он је истакао да је Ловачки савез увијек за напредну и продуктивну причу, те да ће подржати настанак приватних ловишта уколико ће донијети добро ловству РС.

- Постоји један дио ловишта која нису додијелена ловачким удружењима и ако се увиди да би приватна ловишта могла била перспективна, вјероватно ће се ићи у том правцу да се ловишта којима сада газдују "Шуме РС" додијеле неком правном лицу на управљање - рекао је Минић.

Он је подсетио да РС и БиХ тренутно имају ограничење СИТЕС-ом које прави препреку за инострани ловни туризам, због чега сумња да би посао "цвјетао" власницима приватних ловишта.

ЛОВИШТА КОЈИМА ГАЗДУЈУ "ШУМЕ РС" БЛИСКА ПРИВАТНОМ ОБЛИКУ

- Долазак иностраних ловаца, изношење трофеја и меса дивљачи из наше земље је још увијек сан за РС. Не сумњам да би приватна ловишта створила боље предуслове кад су у питању смјештајни капацитети и уређење хранилишта, али сигуран сам да не бисмо добро пословали док год не добијемо СИТЕС дозволе - казао је Минић.

Помоћник министра за пољопривреду, шумарство и водопривреду РС Горан Зубић каже да заинтересована лица која желе да оснују неку врсту приватних ловишта имају могућност формирања узгајалишта дивљачи на закушљеном или властитом земљишту.

- Услов за покретање узгајалишта је да простор на коме се планира основати узгајалиште мора имати повољне еколошке услове за одржив живот дивљачи, те да се оснивачи региструју као правна лица - рекао је Зубић.

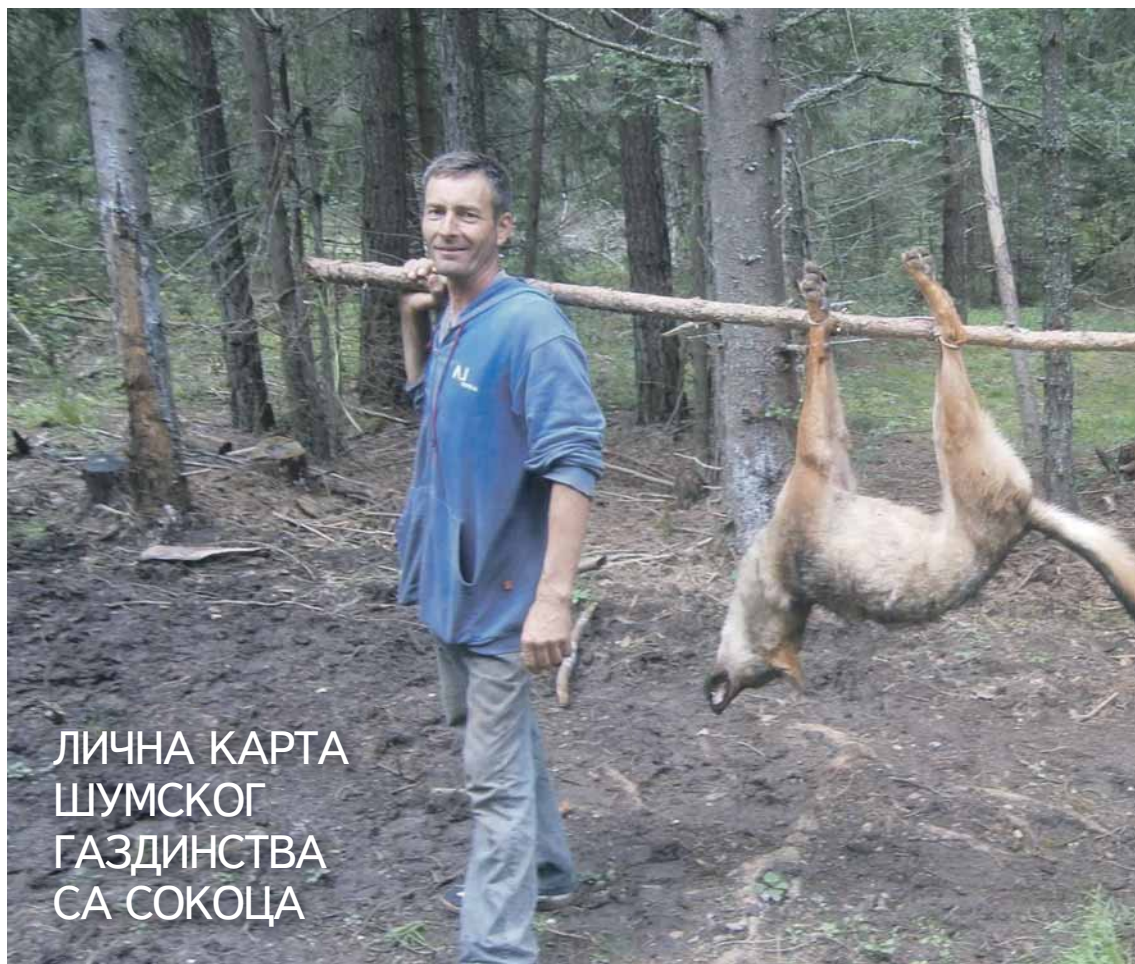
Узгајалиште је објекат намијењен узгоју квалитетне дивљачи за лов, а Зубић је истакао да постоји и могућност организованог бављења ловством кроз привредна ловишта, те да у РС постоји 15 оваквих ловишта чији ће се планирани одстрел дивљачи од наредног прољећа понудити на концесију.

- То значи да ће се са заинтересованим правним лицима склопити концесиони уговори за коришћење привредних ловишта за период од 20 година. До сада су корисници привредних ловишта била шумска газдинства - појаснио је Зубић.

У Хрватској има много приватних ловишта
ФОТО: АГЕНЦИЈЕ

Ловцима и љубитељима природе ова ловишта пружају могућност за одстрел вука и медвједа, али и осталих врста дивљачи, фото-лова и осматрања дивљачи

ЛИЧНА КАРТА
ШУМСКОГ
ГАЗДИНСТВА
СА СОКОЦА

Шумско газдинство "Романија" Соколац корисник је привредног ловишта "Соколац" и посебног ловишта "Романија".

Површина ловишта "Соколац" износи 12.799 хектара, док је површина ловишта "Романија" 17.509 хектара.

Ловцима и љубитељима природе ова ловишта пружају могућност за одстрел вука и медвједа, али и осталих врста дивљачи, фото-лова и осматрања дивљачи.

**"РОМАНИЈА" РАСПОЛАЖЕ
СА ДВИЈЕ ЛОВАЧКЕ КУЋЕ**

Посебно ловиште "Романија" установљено је 1981. године и захвата јужни дио масива планине Романије. Припада сливном подручју ријеке Праче, Мокрањске Миљацке и Каљине. Простире се на надморској висини од 797 до 1652 метра. Вегетацијски састав ловишта је разнолик са бројним ливадама и пашњацима, те су прехранбене могућности за дивљач изузетно повољне. Због специфичности конфигурације терена

Вук и медвјед маме ловце на Романију

Мрки медвјед

Иако је од распада СФРЈ прошло више од 25 година, капитални медвјед који је одстријелен на Романији прије рата још је рекордер када је у питању трофејна вриједност. Од тада до данас још није одстријелен медвјед на овим просторима са већом трофејном вриједности.

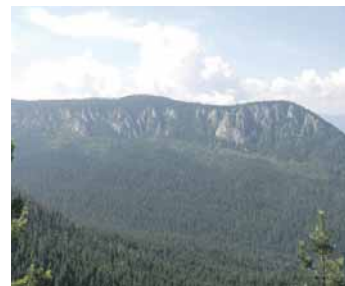

Од ловно техничких објеката изграђене су три високе комфорне затворене чеке на хранилиштима. Иако се редовно извози храна на хранилишта понекад се деси да звијери, поготово вук направе штету над домаћим животињама, усјевима и пчелама. Из тог разлога се по потреби праве хајке да би се одстријелила ова лукава звијер која може да нанесе велику штету домаћинствима. Посљедња у низу била је врло успјешна, јер су ловци одстријелили два вука.

Што се тиче отворених чека и заједно изграђено их је довољно да би

ОВЕ ГОДИНЕ ПЛАНИРАН ОДСТРЕЛ ПЕТ МЕДВЈЕДА

била покривена читавом површина ловишта. Такође ловство ШГ "Романија" располаже са двије ловачке куће.

изражена је хоризонтална миграција што значи да је у зимском периоду дивљач на јужним експозицијама, а у љетним периодима на западним, сјеверозападним и сјеверним.

Ловишта чији је корисник ШГ "Романија" Соколац пружају могућност и лова на срдњаћа, који је отво-

рен првог дана јуна. За ловце, организован је лов срдњаћа са високих чека и лов прикрадањем. Годишњим планом одстрела ова два ловишта предвиђен је одстрел 31 срдњаћа и пет медвједа. Такође је планиран лов погоном и лов са високе чеке на дивље свиње.

Дивокозе

Велико богатство овог ловишта биле су дивокозе, чије је природно станиште истребљено током рата. Почетком прољећа ове године започето је осмишљавање плана реинтродукције дивокозе на Романији, и у сврху истог обављају се консултације са стручњацима из области ловства из Републике Српске и окружења. Уколико све буде ишло како треба, шуме Романије поново ће бити богате овом посебном врстом дивљачи.

www.torzokom.com

DOO TORZOKOM
PRIJEDOR

Torzokom d.o.o. u svojoj ponudi posjeduje kompletan program lovačke opreme od karabina i sačmarica do municije, optika.

Brendovi koje zastupamo su:

Browning	Winchester	Sauer	Tikka	Nikon	Baikal
Aimpoint	Meopta	Norma	Bellot	RC	Rio
Mirage	Zeiss	Rottweil			

Uvjerite se sami u kvalitet proizvoda namijenjenih lovu u našoj ponudi, koju razvijamo još od 2000. godine.

Sjedište firme:	Tel. +387 52 243 890
Mitropolita P. Zimonjića C-3	Fax: +387 52 243 891
Prodavnica br. 4	Mob. +387 65 779 799
Ul. Kralja Petra I oslobodioca bb	+387 65 956 663
79101 Prijedor	e-mail: torzokom@gmail.com

Први сусрет са дивљом свињом једва преживио због страха, али је касније одстријелио немали број ових животиња. Може да се похвали и уловом вука

ПИШЕ: СРЕТЕН МИТРОВИЋ
mitrovicsreten@gmail.com

Међу најстаријим и најзаслужнијим ловцима у Рогатици свакако је Владимир - Владо Јовичић (67). Пензионер је од 2005, али његов изглед и кондиција не остављају утисак да је при крају седме деценије живота.

Велику заслугу за његов физички изглед и здравље, које га, хвала богу, добро служи, имају лов и риболов.

- Члан сам Ловачког удружења "Рогатица" од 1982. године. Међу ловце сам ушао са тридесетак година. Ако је и за то заслужна генетика, онда су криви моји ујаци Гавриловићи из Јабуге код Горажда, јер од мојих Јовичића не зна се да се неко бавио овим "доконим" пословима - почео је Владо своју причу о лову као хобију којем је посветио најбоље године живота.

Ипак, на почетку није било све тако красно.

- Моје ловачко крштење није био одстрел него страх. У Кованском брду, изнад села Кован недалеко од Рогатице, група ловаца којој сам придодат као почетник, ишла је у лов на дивље свиње. Пошто се у то вријеме за лов ових животиња нису користили керови, као млад ловац добио сам задатак да будем један од оних који ће арпаканем дићи свиње и напјерати их на старе и искусније ловце који су се распоредили по чекама - присјећа се Јовичић.

**БРИНЕ ГА
БЕЗВЛАШЋЕ
И КРИВОЛОВ**

Била је зима и снијег до изнад колена, па је Јовичић могао да види траг свиње.

- Траг су открили старији ловци. Идући тако, мало и безбрижно, прошао сам испод једног борића и смреке који су једва вирили из снијега и у једном тренутку нашао сам се очи у очи са, мени се учинило, грдосијом од дивље свиње. Стајали смо неко вријеме један према другоме и не зна се ко се више изненадио. Ја или он. Ме-

Група рогатичких ловаца

Владимир ЈОВИЧИЋ, један од најстаријих ловаца

Престрашени почетник пос велики мајсто

ни се чинило ипак ја, јер сам се од страха парализовао и нисам се могао помјерити или поготово нешто проговорити, а и на пушку сам потпуно заборавио. На срећу, веपर је попустио, окренуо се и без имало журбе наставио пут уз Кованско брдо. На његову несрећу наишао је на ловце на чекама и то је био његов крај, а неславно моје ловачко крштење зачињено страхом који ме је попустио тек кад сам колегама испричао како сам се сусрео са вепром и од страха претрнуо.

Дуго ме је та прича са подсмјехом пратила у сусретима са старијим ловцима - прича Јовичић.

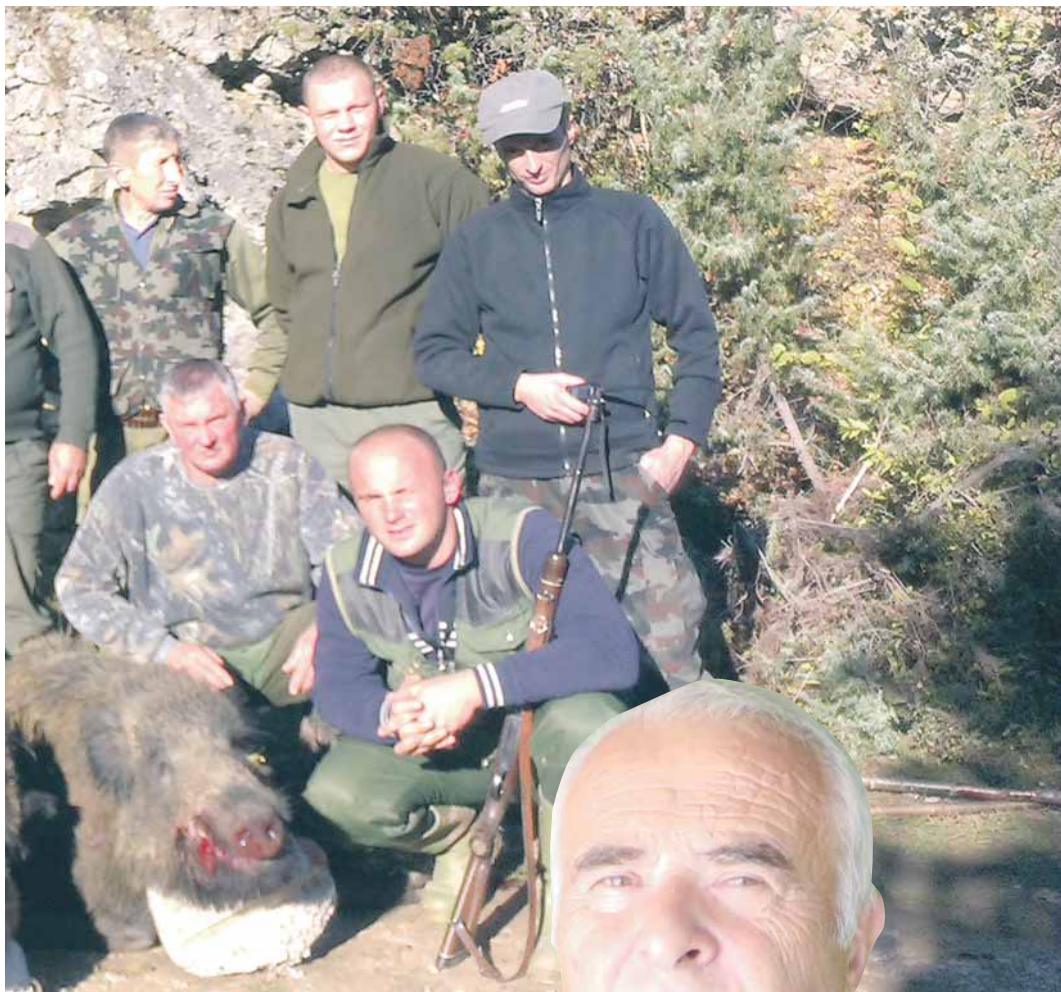
И тако је почело. Временом је Владо постао угледан и признат ловац на дивље свиње. Одстријелио их је немали број и малих и великих. Био је и покоји капиталац, посебно након увођења керова у лов.

- Сјећам се првог кера "крмара". У наше ловиште довео га је Драган Марковић из Лознице. Кад смо видјели да лов са керовима доноси боље

резултате и ми смо почели да узгајамо ову врсту паса. У суштини то су наши стари знанци, обични ловачки штенци, али од малих ногу обучавани за лов на дивље свиње. И ја сам то радио и једног пса најкрмара продао сам чак за 8.000 марака, колико су у то вријеме вриједјела два пара волова - рекао је Јовичић.

Осим лова на дивље свиње, имао је успјеха и у походу на другу дивљач.

- Неколико година прије рата био је популаран лов на лисице. Сјећам се

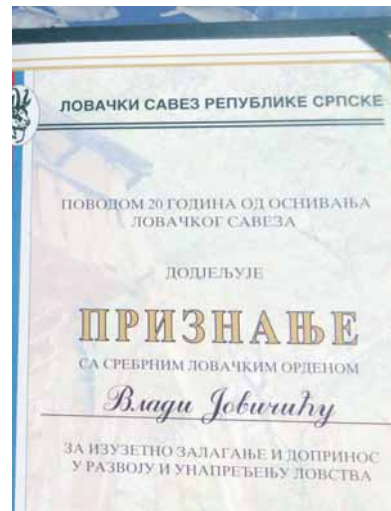
Ловац из Рогатице

И стао ор

да је моја група једне године одстријелила 34 ове животиње и након продаје за израду бунди или дамских оковратника покрили смо све ловачке трошкове од чланарине до утрошене муниције. Сада тог лова више нема. Скупља је па-

Владимир
Јовчић

Признања

трона него лисичје крзно - рекао је Јовчић.

Један је од ријетких који се може похвалити трофејом вука. Одстријелили вука сан је сваког ловаца. У својој ловачкој каријери Владо их је утаманио два. Први пут било је то 1974. и као награду од тадашњег Извршног вијећа БиХ добио 1.000 динара, што су у то вријеме биле озбиљне паре. Други вук пао је 2013. у Јазбинама на подручју Сочица.

- Да сам се надао или био с(п)ретнији, овај улов могао је бити и успјешнији. Поред мене пролетјело је пет вукова, ја одстријелио само једног - признаје Владо.

Колико год је био успјешан у одстрелу дивљачи, ништа мање његове заслуге нису и у руковођењу ловачком организацијом. Прије рата био је један од најмлађих ловаца и веома активан у органима руковођења матичног удружења у Рогатици, које је једно вријеме бројало и више од 700 чланова. По

окончању рата Владо је био главни покретач оживљавања рада ловачког удружења у Рогатици. Већ 1996. постао је први предсједник и био све до 2011. године. Уз то, био је и предсједник Регионалног савјета за ловство Стара Херцеговина пуних осам година. Тренутно је потпредсједник Управног одбора ловаца у Рогатици. Носилац је више различитих признања која се могу добити за рад на унапређењу и заштити лова. Између осталих, ту је признање "Заслужни ловац" Ловачког савеза Републике Српске из 2004, Ордена за заслуге у ловству из 2010. и Сребрног ловачког ордена за изузетно залагање и унапређење ловства у Српској кога је добио 2014. године.

ПСА КРМАРА ПРОДАО ЗА 8.000 МАРАКА

- Својим највећим успјехом ипак сматрам што сам у ловце увео све мушке чланове породице. Ту су синови Дарко и Данко, а Дарко своје Андрију (9) и Александра (3) који су најмлађи регистровани чланови Ловачког удружења у Рогатици. Андрија је обавезно у свакој акцији у лову на дивље свиње иако му је тек девет година. Идући мојим стопама и још пет мојих Јовичића били су, или су још ловци у Рогатици - рекао је Јовичић.

Поносан је и на девет ловачких колиба колико их је подигнуто за ври-

Риболовац

Са одласком у пензију из општинских органа у Рогатици, гдје је радио као инспектор друмског саобраћаја, 2005. године Владо се опробао и у риболову. Иако без искуства и ту је постигао добре резултате. Не рачунајући ситну рибу, ту су и два капитална улова.

- Први је улов шарана у октобру 2009. тешког 27,5 килограма. Улецао сам га уз помоћ Срђана Ђукића из Ужица. Други пут сам имао среће почетком септембра прошле године, када сам са пријатељем Слободаном Мркајићем прво уловио сома тешког 16,5, а онда и од 18 килограма - рекао је Јовичић.

Владо са
унуком
Андријом

јеме док је био на челу удружења.

- Ту је и ловачки дом у Рогатици са рибогојилиштем и бројни ловно-узгојни објекти од високих и ниских чека до хранилишта, солила, појила и ловачких саза. Данас кад сам све ближе времену кад треба пушке о клин вјешати, а имам стару ловачку бокерицу ИЖ 34 руске производње и ловачки карабин 8x57 са цајсковом оптиком, брине ме безвлашће у области лова. Доста ловаца улази у шуме само ради интереса. Криволови се на све стране и најалост уз подршку неких државних органа као што су судови, који су скоро увијек на страни оних који крше законе. Зато, моја је порука младим ловцима да се издигну изнад ових појава. Моћи ће то учинити ако схвате да је лов спорт који има свој кодекс и етику којих се треба држати и биће прави ловци, а не месари који не презају од одстрела и оног што је увијек забрањено - закључио је Јовичић.

Владо са синовима и унуком

Карабин Ruger Mini 14
омиљен у рукама ловаца
и стријелаца, али и служби реда

Француска веза

Ловачко-спортски карабин води директно поријекло од чувене америчке војничке пушке из Другог свјетског рата "гаранд"

ПИШЕ: ДРАШКО ДРАГОСАВЉЕВИЋ
ddragosavljevic@gmail.com

Недавно ме је контактирала познаница, тренутно на магистарским студијама индустријског дизајна у Паризу, фан фудбала али и добар познавалац оружја. Европски фудбалски шампионат одржава се ових дана у Француској и то у свјетлу различитих безбједносних изазова (првенствено растућег таласа најекстремније врсте исламског тероризма), са којима морају да се носе француске службе реда, па је сасвим уобичајено на улицама срести полицајце и жандарме наоружане дугим цијевима. Међутим, након једне туче хулигана у Марсеју, познаница ми је послала фотографију полицајца наоружаних типским америчким ловачким карабинима опремљеним класичним дрвеним кундацима, а фо-

Француска полиција са карабином Ruger Mini

тографију је пратило питање окуда у рукама француске полиције баш ово америчко, више спортско-ловачко него полицијско оружје? Моја пријатељица не само да је препознала предметне карабине већ је

система FAMAS, у идентичном калибру, дјеловали су помало анахроно.

Одговор на њено питање врло брзо је услиједио али и послужио као инспирација за текст који је пред вама

питању сугерисала и на карактеристични француски понос и пословичну потребу за оригиналношћу у овој области. Француски полицајци опремљени цивилним америчким, а не њиховим властитим, националним, препознатљивим футуристичким службеним оружјем

будући да се ради о врло популарном, употребљивом и интересантном оружју којим бројни свјетски ловци већ дуго и успјешно лове. У питању су амерички полуаутоматски карабини система Ruger Mini 14, калибра .223 Remington (5.56x45NATO) израђени још крајем седамдесетих година специјално по нарудби и спецификацијама француског мин-

истарства унутрашњих послова гдје од онда успјешно служе под француском заставом. Наиме, 1978. године француско министарство унутрашњих послова одлучило је да застарјеле и дотрајале али поуздане и доказане аутомате MAT49 калибра 9mm Luger замијени новим оружјем које би могло

**КОНСТРУКЦИЈА КАРАБИНА
НАСТАЛА ПРИЈЕ ГОТОВО
100 ГОДИНА**

да ефикасније одговори специфичним захтјевима и потребама у борби са растућом стопом криминала и тероризмом. Као логично рјешење наметнуо се лаки полуаутоматски карабин са одвојивим оквиром у калибру 5.56 мм, дакле калибру који је усвојила и француска војска.

Међутим, полиција није жељела опремити своје припаднике у то вријеме тек уодаваним и постепено увођеним ултрамодерним, црним буллпап пушкама FAMAS израђеним претежно од полимера, због њиховог преопасног милитаристичког изгледа и типично војничких карактеристика. Тражило се рјешење традиционалног дизајна, спој челика са класичним дрвеним кундаком (америчка донација

Француској по завршетку Другог свјетског рата, мали полуаутоматски карабини М1 и верзија са селективном ватром М2, већ су се доказали у рукама војника, првенствено легионара у Индокини и Алжиру, али та оружја нису била одговарајућег калибра). Тако је рјешење пронађено у карабинама Ruger Mini 14 који су усвојени под ознаком Мускетон АМД.

Наслов текста ми се наметнуо сам по себи не само због тога што се у том, оскарима вишеструко награђеном, култном филму из 1971. године, са Џином Хекменом у главној улози, два њујоршка детектива заједно са француским колегама из Марсеља боре против организованог криминала и кријумчарења наркотика, већ и због чињенице да је прича о овој пушци, производу фирме на далеко чувене по квалитету, занимљива и због својих техничких и историјско-културолошких повезаности и значења. Наиме, историја ових препознатљивих лаких пушака веже се за имена неких од најпознатијих и најплодоноснијих конструктора и оружарских умова двадесетог вијека од којих је без сумње онај највећи, од кога је све и почело, управо француског поријекла.

ЖАН (ЏОН) ГАРАНД

Американци су још врло рано увидјели бројне предности полуаутоматских над обртночепним брзометним пушкама и почетком двадесетих година прошлог вијека отпочели опсежна студиозна истраживања и

развиј са намјером да репетирују Спрингфилд М1903 замијене модерним полуаутоматским оружјем. Наиме, француска полуаутоматска пушка Fusil Automatique Modèle 1917 у

калибру 8mm Lebel, која је усвојена пред крај Првог свјетског рата, сматра се првом таквом пушком израђеном у озбиљнијој серији а на француским искуствима почивао је и развој новог америчког оружја.

Упознавање са поријеклом и родословом карабина система Ruger Mini 14 води нас дакле у период између два свјетска рата а почиње са конкурсом америчке војске за рјешењем нове службене полуаутоматске пушке. У то вријеме, рођени Канађанин француске провенијенције - оружарски геније Жан Гаранд (касније свјетски познат под американизованим именом Џон Гаранд) учествује на поменутом конкурс. Након низа властитих прототипова, Гаранд са новоразвијеном, унапријеђеном и прилагођеном конструкцијом на крају односи побједу над конкурентским пушкама. Много тога је написано о пушкама система Гаранд М1 али је можда најпрецизније рећи да ова пушка припада елитном клубу чији чланови данас најбоље говоре сами за себе и то самом својом појавом. Према изузетној књизи "Hatcher's Notebook" генерал мајора Џулијана С. Хечера, који је био члан комисије,

РАЗВОЈНИ ПУТ ОВИХ ЛАКИХ ПУШАКА ВЕЖЕ СЕ ЗА ИМЕНА НЕКИХ ОД НАЈПОЗНАТИЈИХ КОНСТРУКТОРА

Џон Гаранд

Мускетон АМД

Француски службени полицијски карабин Mousqueton AMD (Мускетон је карабин, кратка пушка) за безбједносне службе и полицију је у калибру 5.56, има класични дрвени кундак, полимерску вентилирану облогу цијеви са горње стране, модификовану ручицу затварача и селектор ватре са три положаја: укочено, три метка и пун рафал.

војничка полуаутоматска пушка Гаранд М1 званично је усвојена 9. јануара 1936. године као U.S. Rifle, caliber .30, M1.

Легендарни ветеран "Гаранд" извојевао је многе побједоу у Другом свјетском рату и доказао се неприкосновеним квалитетом, поузданошћу и снагом. "Гарандом" су били опремљени амерички војници који су се искрцали на француске обале Нормандије а генерал Патон за ту пушку једном је рекао да је "најбоља алатка за ратовање икада измишљена".

Полуаутоматска пушка "Гаранд М1" пунила се одозго оквирима капацитета 8 метака калибра .30 06 (7,62x63) а функционисала је на принципу гасне позајмице која се обављала кроз канал избушен сасвим близу уста цијеви. Такозвани клип дугог хода имао је вишеструку функцију, његов предњи крај налазио се

испод цијеви и саобраћао је кроз дуги гасни цилиндар.

Саставни дио тога клипа био је сложени задњи крај, видљив са десне стране оружја, који је на себи имао ручицу за запињање и нарочит коси канал за обртање ротационог затварача. Затварач је бравио у сандук уз помоћ два бријега. Након испаленог последњег метка, лимени оквир "клип" избациван је на горе уз карактеристични звонки метални звук. Задњи нишан био је диоптерског типа а предњи класична мушица (пушка је била необично прецизна за једно полуаутоматско оружје).

"Гаранд М1" била је прва масовно усвојена и употребљавана службена полуаутоматска пушка у историји (америчка војска је једина од зараћених страна која је у Други свјетски рат ушла скоро потпуно опремљена пушком тога типа). Произвођена је од стране неколико америчких фирми, поред матичне Springfield Armory. Након што је рат завршен, она је постала службена пушка бројних земаља, многи су је и копирали уз мање или веће модификације (нпр. италијанска Beretta VM59), а у америчкој служби задржала се све до 1959. када је замијењена новом и модернијом аутоматском пушком М14 у калибру 7,62x51NATO. М14 није била ништа друго до усавршени и модернизовани "Гаранд" у новом калибру и са селективном ватром.

М14

Војничка пушка селективне ватре М14, која се кратко задржала у војничкој служби, настала је након низа различитих експерименталних прототипова развијаних од стране више инжењера при Springfield Armory. Како је већ речено, "Гаранд М1" доказао се као веома поуздано и робусно оружје али већ пред крај Другог свјетског рата наметнула се потреба за нечим модернијим и ефикаснијим. Американци су на име овога пута увидјели предности тада веома напредних њемачких аутоматских пушката StG44 израћених око такозваног средњег пушчаног метка калибра 7.92x33mm Kurz па је истраживање ишло у овом правцу.

Требало је објединити карактеристике полуаутоматских и аутоматских пушката (Гаранд и BAR) и карабина (М1 и М2) али и аутомата (М3 у калибру .45ACP) што је између осталог значило да се мора развити нови, краћи, лакши и блажи метак погодан за ефикасно отварање рафалне паљбе. Џон Гаранд лично је почело од модификовања стандардних пушката М1 додавањем селектора паљбе и кутијастих оквира капацитета 20 стандардних метака .30 06 што

је брзо напуштено као лоше рјешење јер је чак и знатно тежа аутоматска пушка BAR M1918 била непрецизна и имала лошу контролу при рафалној паљби са рамена. Послије читавог низа експеримената са различитим, потпуно новим прототиповима аутоматских пушката, на којима је радило више група инжењера (прототипови

модела Гаранда М1 с тим да је уклоњен дугачки и незграпни гасни цилиндар који се пружао до уста цијеви а отвор за гасну позајмицу избушен је ближе средини цијеви, примјењен је такозвани Вајтов систем са специјалним кратким клипом који преноси импулс на потисник затварача и не дозвољава улазак барутних гасова у цилиндар (клип је раздвојен на два дијела а барутни гасови се брзо елиминису). Додан је кутијаста одвојиви магацин капацитета 20 метака и селектор ватре а задржан је ротациони затварач са два бравећа бријега који функционише на начин истовјетан

задржала се од 1959. до 1964. године када је замијењена са пушком М16, конструкцијом Јуина Стонера у савим новом калибру 5,56x45NATO. Међутим, једна пушка на којој је радио Стонеров сарадник Џим Саливен а која ће нешто касније настати, показала је да М14 има огроман потенцијал ако се сагради управо око метка 5.56. Ријеч је о карабину Ruger Mini 14.

RUGER MINI 14

Firmu Sturm, Ruger & Co. основали су 1949. у граду Саутпорту, у америчкој савезној

МИНИ 14 НАСТАЛА ПРОПОРЦИОНАЛНИМ СМАЊЕЊЕМ ВОЈНИЧКЕ ПУШКЕ М14

оном на М1. Задњи нишан био је и овдје типични диоптер а предњи мушица. На устима цијеви налазио се разбијач барутних гасова. Пушка М14 у служби америчке војске

држави Конектикат, уметник-хералдичар и предузетник, дипломац са универзитета Јејл Александер Мекормик Старм и талентовани проналазач, један од познатих и доказаних оружарских умова 20 вијека – Vilijam Baterman Ruger. Он је био заљубљеник у оружје још од дје-

Safar2
Jošavka - Čelinac

Momić Radenko
mob. +38766 887 395
e-mail: szrsafars@yahoo.com

Proizvodnja lovačke i ribolovačke opreme u zelenoj i kamuflaž hrastov list. Za lovačka удруženja i секције могућност плаћања u ratama.

тињства када је од оца на поклон добио пушку. Касније, као студент, у једној празној соби направио је радионицу у којој је конструисао пушкомитраљез. Техничке цртеже, које је израдио на кухињском столу, доставио је 1938. војним званичницима којима се конструкција толико допала да су младог Ругера посавјетовали да постане конструктор оружја. Тако је и било а десет година касније Ругер и његов партнер Алекс Старм представили су први производ новоосноване фирме – био је то чувени спортски полуаутоматски пиштољ Ругер Стандард у калибру .22г који је брзо освојио не само срца спортских и рекреативних стријелаца већ је и усвојен од стране америчке војске као пиштољ за вјежбу. Током 53-годишње каријере Ругер је помогао у развоју и сам патентирао на десетине различитих модела спортског и ловачког оружја, од који су неки постигли огроман успех и популарност чим су се појавили. Оружје са Ругеровим карактеристичним орлом широм свијета је познато по техничким иновацијама, квалитету, прецизности, поузданости и безбједности. 1965. године компанији Ругер придружио се такође познати инжењер и конструктор оружја Leroy James Sullivan.

Бил Ругер
и Михаил
Калашњиков

Саливен је претходно радио са Луцином Стонером на конструкцији аутоматске пушке М16 и на том пројекту се доказао као веома талентован и способан (Саливен је одговоран за пропорционално смањење димензија

Стонерове АР10 односно њено прилагођавање далеко мањем метку (.223). Многе Саливенове конструкције, попут пушкомитраљеза Ultimax 100 и јуришне пушке SAR 80 (популарне "сингапурке"), постигле су необично велики интернационални успех и сматрају се изузетно успјелим и данас. Знајући све то Бил Ругер је Саливену повјерио нарочит задатак – требало је војничку аутоматску пушку М14 калибра 7,62x45мм пропорционално смањити и прилагодити метку .223 Remington (5,56x45мм). Изазов је прихваћен и рад су заједно започели имајући на уму првенствено цивилно тржиште али надајући се и евентуалним војним наруџбама (Саливен је, према властитим ријечима, Ругеру скретао пажњу на то да је војска већ усвојила пушку М16 и да се неће одлучити за полуаутоматско оружје које изгледа

као типична ловачка а не јуришна пушка). Водило се рачуна о томе да се конструкција М14 упрости и у што већој мјери поједстави производња а уведене су и одређене иновације. Тако је 1974. рођена пушка Ruger Mini 14. Ругер и Саливен на Мини 14 примијенили су нарочит систем позајмице барутних гасова са такозваним фиксним клипом. Наиме, специјални кратки клип намијењен преношењу импулса барутних гасова при паљби је непокретан. Он залази у одговарајући отвор на предњем крају шипке-потисника затварача (која дакле има улогу и коморе гасне позајмице) чији задњи крај има исти облик и функцију као на великој М14. На њему се са десне стране налази ручица затварача и плоча са косим каналом која је намијењена ротирању већ описаног ротационог затварача са два бријеге који брави у сандук.

Карабин Мини 14 био је пун погодак и након представљања брзо је прихваћен од стране ловаца у матичној земљи али у и свијету. Временом су развијане различите варијанте од који је такозвана "ранчерска пушка" имала могућност лаког монтирања оптичког нишана а конструкционо је ријешена тако да избацује чауре под блажим углом. Развијена је и верзија са селективном ватром АС-556, пиштољским рукохватом и металним преклапајућим кундаком као и верзија израђена у потпуности од нерђајућег челика и са полимерским кундаком. Кундаци могу бити од пуног дрвета, ламината или полимерни. Мини 14 у калибру 7,62x39 зове се "Mini Thirty" и популарна је због јефтине и лако доступне муниције за АК47. Тако је, захваљујући америчким конструкторима Билу Ругеру и Диму Саливену, легендарна и бесмртна конструкција Канађанина француског поријекла Дона Гарандова наставила да живи у рукама огромног броја ловаца, спортских и рекреативних стријелаца, ранчера и авантуриста али и, како смо видјели, француских служби реда. Кроз тај карабин се у новој инкарнацији и на симболичан начин Гарандова конструкција вратила у Француску - земљу којој је у рукама америчких војника у Другом свјетском рату донијела слободу.

Метак америчког поријекла идеалан за лов на лисице

Опасан стршљенов лет

И у нашим ловиштима срећу се карабини "Brno Fox" у овом веома прецизном малокалибарском метку централног паљења

ПИШЕ: ДРАШКО ДРАГОСАВЉЕВИЋ
ddragosavljevic@gmail.com

У вријеме када је настао, метак калибра .22 Hornet био је најпрецизнији малокалибарски метак и врло брзо је прихваћен од ловаца на дивљач величине лисице и шакала, али и као такмичарски метак. Снажнији и бољих балистичких перформанси од метака .22 WMR и .17

БИО У ОПРЕМИ ЗА ПРЕЖИВЉАВАЊЕ ПОСАДА АМЕРИЧКИХ РАТНИХ АВИОНА

HMR, .22 Hornet своју популарност дуговао је и чињеници да је централног, а не ивичног паљења као помелуга два калибра. Развијен је од стране неколико америчких ентузи-

јаста и конструктора "wildcatt" калибра 1920-их година, када је било веома популарно експериментисати са муницијом необичних карактеристика и различитим зрнима и пуњењима. Метак .22 Hornet је званично увео и представио "Винчестер" 1930. године, а његов настанак веже се највише за име Townsenda Whelena, ловца, војника, авантуриста и оружарског ентузијасте. Whelen је за почетак развио властиту конструкцију зрна калибра .223 тако што је кошуљицу израдио од

МУНИЦИЈА "ПРВИ ПАРТИЗАН" Балистика

22 HORNET SP 2.90 G (45GR)							
	0	50	100	150	200	250	300
Брзина (м/с)	740	642	552	472	403	351	316
Енергија (ј)	798	601	445	325	237	179	145
Путања (цм)	-5	3.4	5.8	0	-16.9	-49.0	-101.0

обичне чауре метка калибра .22лр. Новоразвијену муницију тестирао је на 100 и 200 јарди гдје је добио врло уске групе (не веће групе од два ича на 200 јарди) што је био изузетан резултат. Међутим, конструктор је желио још боље перформансе и незадовољан барутом DuPont ознаке 1.204, примијенио је нови тип пуњења. Наговорио је своје колеге из фирме "Hercules Powder Co" да развију сасвим нову врсту барута. Тај нови барут имао је ознаку "2.400" јер је имао способност да зрно тога експерименталног метка, масе 45 грена, потисне брзином од 2.400 фпс.

Током прољећа 1930. године Whelen је са пријатељима кренуо у лов и са собом понио пушку "спрингфилд 1922" обртночепног затварача конвертовану у нови калибар. Лову је присуствовао и један од извршних директора "Винчестера", који је толико био одушевљен прецизношћу и учинком новог метка .22 Hornet (стршљен, како је Whelen одлучио да га крсти), да је организовао званично тестирање. Након спроведених тестова показало се да је .22 Hornet најпрецизнији пушчани метак централног паљења који је фабрика "Винчестер" икада тестирала и тај метак је врло брзо уведен у серијску производњу а на тржиште су избачене двије лабораторије: једна са меким оловним огољеним врхом, а друга са шупљим врхом - оба метка имала су почетну брзину од 2.500 фпс.

ПЕРФОРМАНСЕ

Метак .22 Hornet не само да је изузетно прецизан већ и више него

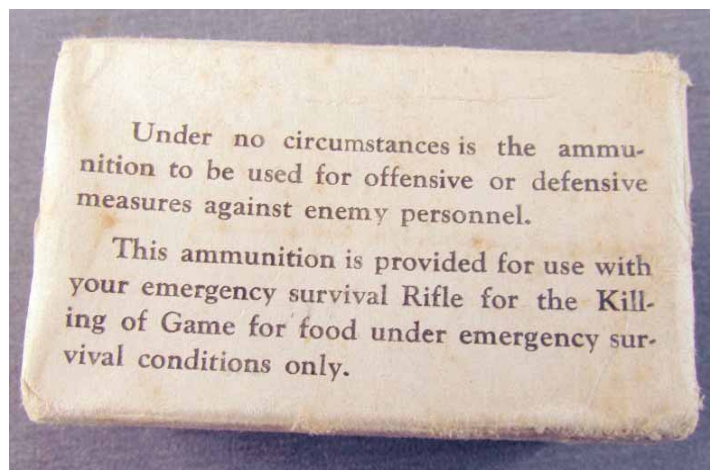
пријатан за пуцање јер производи врло мек трзај. Његова европска ознака је 5.6x35ммР ("Р" је ознака пуне ивице чауре, али треба још једном рећи да је овај метак централног а не ивичног паљења). "Први партизан" из

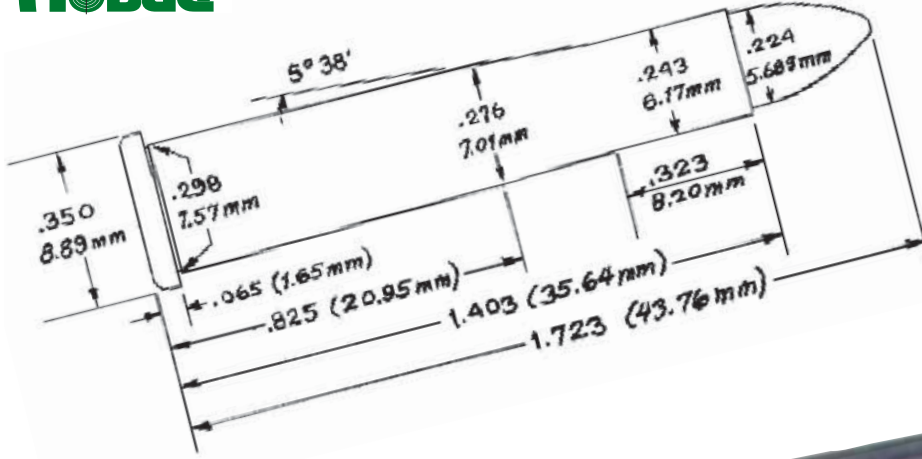
Ужица и даље производи ову муницију иако она није више економична и широко прихваћена каква је била у вријеме настанка. Из балистичке таблице за фабрички ППУ метак .22 Hornet са зрном меког врха масе 2,90 г види се да балистичка кривуља то јест путања на 100 метара има пад од 16,9 цм, а на 250 метара већ 49 цм, из чега проистиче да је ефикасни дomet 150 метара гдје ово мало зрно има брзину 472 м/с и енергију 325 дула.

Већина озбиљнијих свјетских произвођача муниције данас нуди овај метак са зрнима меког или шупљег врха масе 2,2, 2,3, 2,9 или 3 грама и почетних брзина обично у распону од 760 до 940 м/с док је енергија на устима цијеве око 950 Ј (брзина и енергија зрна знатно су мање када се ова муниција испалије из краћих цијеви). Њиме се врло успешно лове лисице и дивљач мекше коже не веће масе од 40 килограма. Добро пласиран хитац на такву дивљач обично ће без проблема досегнути виталне органе и бити смртоносан, а захваљујући пословичној прецизности могуће је без већих проблема погодити и врат.

**НАСТАО
1930. ГОДИНЕ**

овај метак и као савршен за лов на дивљу мачку). Карабини "Fox" у овом калибру могу бити савршен избор за ловачки подмладак у сврху тренинга на стрелишту и лов на штеточине.

"М4" ПУШКА ЗА ПРЕЖИВЉАВАЊЕ

Након Другог свјетског рата Америчко ратно ваздухопловство почело је да опрема посаде авиона пушкама нарочите конструкције намијењеним првенствено преживљавању, то јест лову и опстанку у дивљини по обарању. Интересантно је да су прве овакве пушке биле у калибру .22 Hornet. Радило се о три конструкције изузетно симплификованих пушка; једна је била репетирка са обртно-челним затварачем, извлачивим металним кундаком и магацином капацитета четири метка (пушка за преживљавање "М4"), друга је била преламача двоцијевка са бок распоредом цијеви (оружје за преживљавање посада ваздухоплова "М6", доња цијев у револверском калибру .45 Colt из које се може испаливати и сачмена муниција .410) и трећа репетирка "Armalite AR-5" (МА-1). Комплет муниције .22 Hornet који је ишао уз ове пушке састајао се од метака лаборисаних зрнима са меким оловним огољеним врхом која нису била у сагласју са Хашком конвенцијом. Међутим, сва

та паковања имала су јасно упозорење да су пушке и муниција намијењени само и искључиво убијању дивљачи ради прехране те да ни под којим околностима не смију бити употребљене у офанзивне или дефанзивне сврхе против непријатеља. Године 1959. све ове пушке су замијењене моделом у калибру .22lr који је до данас остао службена пушка за преживљавање пилота и посада ратних ваздухоплова - ради се о полуаутоматској пушци "ArmaLite AR-7 Explorer", конструкцији чувеног Јушина Стонера.

Међутим, треба подвући да је овај метак далеко од идеалног за лов сrneће дивљачи и да постоје много бољи и ефикаснији калибри.

РАЗВИЈЕН ОД КОНСТРУКТОРА "VILDCATT" КАЛИБАРА И БРЗО ПУШТЕН У ПРОИЗВОДЊУ

Тај је метак данас популаран највише код ловаца из нешто старије старосне групе, рођених почетком 1950-их година, који су почели да лове крајем 1960-их година - у нашим ловиштима није риједак случај срести старије ловце на лисице са пушкама "брно" модел "Fox" калибра .22 Hornet, произведеним у бившој Чехословачкој (ловци из поменути старосне категорије описују

Ловачко удружење "Игришта" из Власенице успјешно газдује на површини од 22.000 хектара

ПИШЕ: ДРАГО ГАЈИЋ
drago.g@teol.net

Ловачко удружење "Игришта" из Власенице основано је прије седам година, али се већ афирмисало по бројним активностима на omasовљењу чланства и домаћинским радом у ловишту.

Због таквог рада, друштво је добило дозволу од Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде да газдује на површини од 22.000 хектара, на подручју регије Бирач.

Друштво тренутно броји 160 ловаца, различитих узрасних категорија. Више од 50 одсто ловаца су били чланови ЛУ "Бирач" из Власенице, а 45 њих су ловци са 35 и више година ловачког стажа.

- Због низа злоупотреба и незаконитости у раду, крајем 2009. године министарство је забранило рад ЛУ "Бирач", затим му одузело ловиште и додијелило га на коришћење Шумском газдинству "Бирач" из Власенице. На челу ЛУ "Бирач", готово 20 година, било је једно лице, а да није ни било члан удружења. Због злоупотреба и махинација био је смијењен, а затим искључен из удружења. По издржаној казни, супротно Статуту, поново преузима функцију председника. При томе му подршку пружа дио ловаца из Зворника, Бијељине, Брчког и других мјеста - рекао је секретар ЛУ "Игришта" Младен Голић.

Друштво врије и добрих дома

■ ■ ■
Марко
Тодоровић,
председник
ЛУ
"Игришта"

Само у прошлој години у удружењу су имали више од 200 радних дана акција на пошумљавању и чишћењу садница у ловишту, а изграђени су и бројни ловно-технички објекти

ДНИХ ЋИНА

Ловачко вече

У склопу редовних активности, а по угледу на остала удружења у околини, и у ЛУ "Игришта" организују ловачке забаве за своје чланове и госте. Тако је било и ове године на крају ловне сезоне, када су у свечаној сали хотела "Панорама" у Владеници организовали Ловачко вече. Било је присутно 450 домаћих ловаца, али и из суседних удружења регије Бирач, као и из Србије. Уз богату вечеру на којој је био неизоставни ловачки гулаш, али и печење и други специјалитети, гости су се до дубоко у ноћ забавили уз пригодну музику. На вечери је био и богати фонд награда, међу којима су била два телевизо-ра, два оптичка нишана и 40 других пригодних награда.

Најстарији члан

У ЛУ "Игришта" могу се похвалити да имају ловца којем је 80 година. То је Мило Ђуришић, са ловачким стажом од 50 година. Подмладак чини десет пионира који нису напунили 18 година. Већина њих има између десет и 12 година. Њихов ловац Слободан Ђурић је ловио на више континената. Све говори да су "Игришта" веома добро организовано и успешно ловачко удружење.

Резултат лошег рада ЛУ "Бирач" било је неконтролисано изловљавање и истребљење појединих врста дивљачи, као што је дивља свиња.

ЛУ "ИГРИШТА" ПРИСТУПИЛА ВЕЋИНА ЛОВАЦА ИЗ ЛУ "БИРАЧ"

Након забране лова ЛУ "Бирач" окупили су се ловци којима је у првом плану лов као спорт и рекреација, очување природе, узгој и заштита дивљачи, и прије седам година основали Ловачко удружење "Игришта".

- Одмах по оснивању, нама је приступила већина чланова ЛУ "Бирач". И поред тога што је привремени корисник ловишта било удружење "Бирач", ми из ЛУ "Игришта" смо били прави носиоци узгоја и заштите дивљачи. У ловиште смо убацили 11 дивљих свиња, чиме смо обогатили ловиште овом врстом дивљачи, тако да тренутно имамо завидан број дивљих свиња. Редовно смо вршили изношење соли и кукуруза у ловиште, изграђивали ловно-техничке и

ловно-узгојне објекте, а након лова уредно пријављивали сваки извршени одстрел - рекао је председник ЛУ "Игришта" Марко Тодоровић.

Само у прошлој години у удружењу су имали више од 200 радних дана акција на пошумљавању и чишћењу садница у ловишту. Редовно су организоване акције хајки на вука и друге штеточине. У посљедној хајки на вука, у фебруару ове године, учествовало је више од 200 ловца из ЛУ "Игришта", али и из Србије, Хрват-

Скупштина клуба

На сједници Скупштине удружења која је одржана 22. маја 2016. године за председника Скупштине изабран је Мирослав Краљевић, а за председника удружења Марко Тодоровић. Чланови Управног одбора су: Љубиша Јовић, Радослав Митровић, Маринко Пепић, Станислав Краљевић и Мујо Велић. За лововођу је именован Радивоје Куртума, а за руководиоца Кинолошке секције Спасоје Николић.

ске и ширег региона.

- Захваљујући правилном и домаћинском газдовању, у ловишту, имамо завидан број дивљих свиња, одређени број мелвједа, вукова, лисица и сrneће дивљачи. Имамо изузетно добру сарадњу са Ловачким савезом Републике Српске и већином удружења из Републике Српске и региона. Резултат таквог рада и односа према лову је тај да је нашем удружењу повјерена организација, припрема и полагање ловачких испита за регију Бирач - додао је Тодоровић.

**ДРУШТВО БРОЈИ
160 ЧЛАНОВА**

Поред свега наведеног, у ЛУ "Игришта" као свакодневну активност обављају заштиту и чување ловишта. У удружењу имају професионалног ловочувара, његовог помоћника, као и пет интерних контролора у ловишту. У ЛУ "Игришта" доста полажу на подизање ловно-узгојних и ловно-техничких објеката. У удружењу постоји пет секција и у свакој од њих је урађен или је у току изградња неког од објеката. Углавном свака секција има ловачку кућу и остале пратеће објекте.

- Вриједност наших објеката, који су распоређени у читавом ловном подручју, износи око 40.000 марака. У веома кратком року формирано је 20 хранилишта за сrneћу дивљач. Уз та хранилишта, имамо и пет бетонских хранилишта за дивље свиње, два аутоматска и још доста импровизованих хранилишта. Имамо и четири високе чеке, а у плану је изградња још једне у току ове године - рекао је Тодоровић.

KRAJINAPETROL

kućna dostava gasa
065/215-547

provjeren kvalitet

zagarantovana sigurnost

ekonomičnost

A.D. "KRAJINAPETROL"

BANJA LUKA

 051/212-914; 212-910

www.krajinapetrol.com

U NOVOM RUHU NA STAROJ ADRESI!

 JACIMOVIĆ d.o.o.
www.jacimovic.com

Karađorđeva 83/Srpska 20
Banja Luka
Telefon +387 51 212 904
+387 51 214 473
E-mail: arms@jacimovic.com

Vidovdanska 9
Gradiška
Telefon +387 51 825 780
E-mail: gradiska@juventasport.com

ERS

ELEKTROPRIVREDA REPUBLIKE SRPSKE

+387 59 277 101 +387 51 343 900 +387 51 343 901

